

מ"ת 14934/02/14 - מדינת ישראל נגד נתנאל לוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 14-02-14934 מדינת ישראל נ' לוי(עוצר)

בפני כב' השופטת דינה מרשק מרום
מבדחת מדינת ישראל ע"י עו"ד ר' ר'ס
נתנאל לוי (עוצר) ע"י עו"ד גדליהו
משב

החלטה

כתב-האישום

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של **הצתה** לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"] ו**ochenet ba'iomim** לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, יחד עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים כנגדו.

על-פי עובדות כתב-האישום, המשיב קיבל צו הריסה לקרוואן בלתי חוקי שהציב בישוב גני מודיעין, בו התגורר עם אשתו. המשיב פנה אל המטלון, שמשמש כמנהל החברה לפיתוח שכונות מגורים ביהודה ושומרון, אותו הכיר היכרות מוקדמת, וביקש ממנו לפנות בשם אל המינהל האזרחי ולסייע לו למנוע את הריסת הקרוואן.

المטלון הבahir למשיב כי אינו יכול לסיע לו, והציג מספר הצעות חלופיות.

בהמשך, במספר הזרמנויות ובאמצעים שונים, איים המשיב על המטלון במטרה להניע אותו לסיע לו בביטול צו הריסתו; כשפגש אותו במסיבת ברית מילה, המשיב פנה אל המטלון ואים עליו: "אם אני אפגע, אתה תיפגע". עוד אמר למטלון: "כדי לך לשמור עלי".

ביום 13.12.13, בישוב חמונאים (מקום המגורים של המטלון), עמד המטלון על הכביש בסמוך למדרכה, בפגישה עסקית. המשיב הבחן במטלון, נסע לעברו במהירות ובאופן מאיים וرك כשהגיע בסמוך אליו, הסיט את רכבו מהמטلون והמשיך בנהיגה מהירה.

המטلون נבהל והתקשר אל המטלון ושאל אותו לפשר מעשיו. הנאשם בתגובה איים עליו והמטلون נתקק את השיחה.

10 ימים לאחר מכן, ביום 25.12.13, הרטו אנשי המינהל את הקadroן של המשיב.

הנאשם כעס על כך שהמתلون לא סייע לו מול המנהל ולא מנע את ההריסה, החליט לנוקם במתلون ולהציג את רכבו.

ביום 29.12.13, בשעה 03:00 לפנות בוקר, הגיע המשיב אל ביתו של המתلون עם אחר, כשהם מצודים בארבעה בקבוקי תבערה וביהם בנזין. אותה עת ישנו בבית המתلون, רעיתו וילדיהם. בחניה הפנימית של הבית חנו שני כלי רכב השיכים למשפחת המתلون.

המשיב והאחר זרקו מעל גדר האבן של הבית שני בקבוקי תבערה בווערים לכיוון כל אחד מהרכבים. רכב אחד התלקח ורכב השני פגעו שני בקבוקי תבערה, אשר החליקו אל הקruk ובערו עליו. המשיב והאחר ברחו מהמקום.

בנו של המתلون שמע קול פיצוצים, ראה להבת אש מחניית הבית והעיר את הוריו. בני המשפחה, בסיום של שכנים, הצלחו לכבות האש באופן שמנע את התפשותה לתוכן הבית.

כתוצאה מעשי הלכאריים של המשיב, נגרם נזק משמעותי לרכבים ולחפצים אחרים שהיו בסמוך אליו, כאשר בסך הכל נגרם למתلون נזק כספי של למעלה מ- 200,000 ₪.

טייעוני הצדדים

ב"כ המבקרת טענה לקיומה של תשתיית לכואות על בסיס: עדויות המתلون אודוט אiomii המשיב שקדמו להצתה; עדויות עדי ראייה למקרה אוירע בו נסע המשיב במהלך ררכבו לכיוונו של המתلون; מסרונים וכן אמרה של המשיב מסרטון שהעלתה לפיסבוק, ביום בו הרטו את הקadroן שלו, בו הוא נשמע אומר **איזה רגוע, יש לי פה מלא דלק, בא לי לשrho את הטרקטור, את כולם**"; זהה של המשיב על ידי המודיעין בסרטוי מצלמות האבטחה המוצויות בשביל הסמוך לבית המתلون, כאחד מהשנים שנצפו נמלטים מהזירה; התנהגו המפלילה של המשיב לאחר הצתה, שכוללת אמרות לאשתו בשיחות טלפון; שימוש בטלפון נוספת, במקביל לטלפון הרגיל שלו, אשר את קיומו ה חשיש; שיחה עם ידידה, סטודנטית למשפטים, על איconi טלפון והזנות סתר - אשר התקיימה מיד לאחר האירוע; אמרות מפלילות של המשיב לחשוד נסף ולמודובב בתא המעצר; בחלוקת מחקריםיו שמר המשיב על זכות השתקה ולא מסר הסבר לראיות נגדו.

ב"כ המשיב טען כי התביעה הציגה מארג ראיות נסיבותיות, המסתפקות לשלב החקירה בלבד, ואינן מגיימות לכדי ראיות לכואורה - כך שלמעשה טען לעוצמת הראיות. הדגיש, כי גם בשלב זה של המעצר הראיות הנסיבותיות צרכות להצביע על אפשרות אחת בלבד. בהביר, כי אין מחלוקת לגבי השיחות אשר התקיימו בין המשיב למתلون, כי אכן התקיימים האירוע עם הרכב - אם כי המשיב מציע פרשנות אחרת, וכן אין מחלוקת כי התרחשה הצתה. אשר למניעת מעשה, הצבע על כך כי שני בתים נוספים נהרסו - האחד של עמוס עטיה, אשר נעצר אף הוא אך שוחרר בהמשך. בהקשר זה טען הסניגור, כי יש להשוות

את מצבו של הנאשם למצבו של עטיה,DOI בכך כדי להורות על שחרורו. עוד הצביע על האינטראס של המתلون אשר היה פעיל במהלך החקירה, והוא שחשד ב הנאשם, כאשר המשטרה לא העמיקה בכיווני החקירה נוספים - למורת שהמדובר באדם שיש לו אויבים רבים. באשר לראיות הישירות, הכוללות את סרטוני האבטחה והזיהוי של הנאשם על-ידי רץ המודיעין טען, כי צפיה בסרטונים מעלה כי לא ניתן להבחן בדבר, לרבות לא בסימן המייחד את הנאשם. עוד טען הסניגור, כי לא ניתן ללמידה על התנהגות מפלילה לאחר האירוע, שכן מרשו עבר לצפון יחד עם אשתו, באשר היו הם מחסורי דיר, ובמקביל עבד בצד הצפון הארץ. עוד הפנה לתכני השיחות עם הנאשם, מהם - לגישתו - לא ניתן ללמידה על תכנים מפלילים.

המסגרת הנורמטטיבית

.4. CIDOU, בשלזבאהבינה נתהראיותהיאלכאורייטבלבד. במסגרת השאל האמלעוצר נאשמדתומהההלייכםהמשפט'יסנגדו עלבייהםשפטלבחוואםבחןרעהחקירהמצוי הפוטנציאלהראיתי, אשרבסיוםההמשפט'יאבכוולהוכיחהאטאשםתהעורר (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996)).

.5. דברים אלה נכוןים, אף במקומות בו חומר הראיות כולל מבוסס על מארג של ראיות נסיבותיות, זאת, בתנאי שגלו מה בחומר הראייתי הנסיבות אפשרות סבירה להרשעה בתום ההליך העיקרי (בש"פ 3255/13 חרב נ' מדינת ישראל, מיום 20.5.13, בפסקה 11, וראו גם בש"פ 2911/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, מיום 10.4.08; בש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל, מיום 4.6.09; בש"פ 1636/13 קאניאונג נ' מדינת ישראל, מיום 13.3.13).

ראוי להפנות במיוחד לדבריו של כב' השופט הנדל, בבש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל, מיום 24.9.12, בנושא דיווח ועוצמתן של הראיות הנסיבותיות, הדרשות לשם עמידה בהוראות סעיף 21 (ב) לחוק המעצרים:

"**תיתכנה שלוש אפשרויות. הריאות לכואורה הנסיבותיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עדמה התביעה בנטול. השנייה - הריאות לכואורה הנסיבותיות אין מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יונtan להן מלאה המשקל, ואף בהערכת שכך יהיה לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עדמה התביעה בנטול המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבולי. הריאות לכואורה הנסיבותיותعشויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עדמה התביעה בנטול הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים"** (שם, בפסקה 8).

.6. על רקע הלוות אלו, תיבחן התשתית הראיתית שהוצגה בעניינו של המשיב, הכוללת ראיות נסיבותיות וראיות ישירות.

סקירת הראיות

משמעות ואיזומים

.7. לאחר שהתרחשה הוצאה, נגבה עדות המתalon מיום 30.12.13 בשעה 10:33 אשר מסר, כי היו לו סכטורים עם מספר ספקיים, אך היחיד שזכה את הקווים הוא המשיב (שורה 24). המתalon תיאר בעודותו את השיטולות האירופיים המתווארת בכתב-האישום, החל מבקשתו של המשיב שביקש לסייע לו במינהל, מאחר והמתalon מתפקיד כמנהל החברה שהקימה את היישוב. המתalon הסביר לו שאין באפשרותו לסייע לו. כשוכנס הנכסים,עו"ד אמנון גלברט, שהשתתף בו היה ממוקם הקרוואן נמצא באחריותו, החל להפעיל לחץ על המשיב לפנות את הקרוואן, החל המשיב לשלווה אליו מסרונים, אותן הציג, שתוכנמו: "אם אתה לא מוריד את אמנון מהגב שלי", כשהמתalon ענה: "מה אתה בדיק רוצה", ענה המשיב: "טוריד אותו מהגב", ענה לו חזרה המתalon: "זה לא נשמע טוב" (ראו גם דוח פעולה מאות ע.ת. 7 מיום 2.2.14).

.8. עוד תיאר המתalon, כי מספר ימים לאחר חילופי המסרונים האמורים,פגש את המשיב בברית מילה ושאל אותו לפשר ההודעות. סיפר, כי המשיב העביר לו מסר מאים שאם יקרה לו משהו, אז יקרה שהוא גם למתalon (שורות 41-43 להודעתו מיום 30.12.13), כאשר המשיב אמר לו שלא מסר פרטיים במסרונים על מנת שלא להפليل את עצמו.

ארוע האים באמצעות הרכב מיום 15.12.13

.9. המתalon מסר, כי כשבוע וחצי - שבועיים לפני אירוע הוצאה, התרחש האירוע המתואר בסעיף 8 לכתב האישום (שורות 44-54 לאוთה הودעה). המתalon תיאר, כי עמד בחזית בית ביישוב חמונאים, אותו הציג לבני הזוג גלי וישראל ונחצקה, יחד עם מתווך דירות בשם אילן זינו. ברגע שעמד ברחוב, והאחרים עמדו על המדרכה, המשיב נסע לעברו באופן מסוכן ומאיים, וכשהגע בสมוך אליו, היטה המשיב את רכבו. המתalon סיפר שמיד התקשר אל המשיב לשאל אותו על פשר התנהגו, כאשר המשיב המשיך לדבר אליו ולהעביר לו מסרים מאיים, אז ניתק את השיחה.

לענן זה ראו גם מזכיר מיום 20.1.14, אשר נערך על-ידי ע.ת. 1, בו מצוין כי ניתן תקשורת של מכשיר הנייד של המתalon מעלה, כי במהלך חדש דצמבר 2013, יש שיחה אחת בלבד בין המתalon למשיב. השיחה האמורה התקיימה ביום 15.12.13 בשעה 12:46, בסמוך לאירוע "נסיעון הדרישה".

ביום 4.2.14, המתלוון ביצע שחזור של האירוע, אשר צולם ותווד (ראו דוח צילום של ע.ת. 4, והדיסק).

בהodiumו של אילן זינו (ע.ת. 25), מתוך הדירות, מיום 1.1.14 בשעה 13:13, תיאר את האירוע, אשר התרחש לפני כשבועיים לערך (באופן אשר توأم את מועד שיחת הטלפון), בדומה לתיאורו של המתלוון. סיפר, כי לפטע הגיע רכב יונדיי כסוף, בני הזוג צעקו ונבהלו, מהצעקה שלהם הוא הסתובב וראה את הרכב שעבר אותם ב"מהירות מטוגפת". המתלוון אמר לו שהמדובר במשיב והתקשר אליו.

ישראל ונחצקר (אחד מבני הזוג - ע.ת. 27) תיאר בהodiumו במשטרה מיום 2.1.14 בשעה 09:50 את האירוע האמור, כאשר הגיע רכב במהירות והרכב "עשה תנוצה של לדروس אותו" (את המתלוון), הגיע קרוב - מרחק של עשרות ס"מ ואז היטה את הרכב והמשיך בנסיעה מהירה (שורות 11 - 12). המתלוון אמר לו שמדובר בחבבו ומדובר "בצחוק", מיד התקשר ושוחח בטלפון - והעד הוסיף שכל האירוע נראה כמועה קוגנדס כי כך הציגו אותו.

ריעיתו, גלי ונחצקר (ע.ת. 28) תיארה בהodiumה במשטרה מיום 2.1.13 בשעה 10:06, כי ראתה הרכב מגיע במהירות יחסית לכיוונו של המתלוון, הרכב זו הצדיה. בעלה ישראל שאל את המתלוון מה קרה והמתלוון צחק - אם כי יתכן כי היה זה ממובכה; המתלוון התקשר למי שנפג ברכב - אך היא ובעלה היו מזוועים.

10. בהodiumו מיום 29.1.14 בשעה 13:22, נשאל המשיב אוזות אירוע זה, והסבירו היה כי נסע במהירות המותרת, כשמדבר בעליה חדה והוא נסע במהירות של 30 קמ"ש לערך (shoreה 40). המשיב אמר כי לא הסיט את רכבו לכיוונו של המתלוון, אלא עקף את הבמפר (פס האטה) מצד ימין. לאחר שעזב את המקום, התקשר אליו המתלוון ואמר לו שנבהל. המשיב אמר שהתנצל ושלא התכוון. כשנשאל למה המתלוון נבהל, ענה: "**אין לי מושג. סתם היה לו נחמד לעשות לי טלפון באותו רגע, לומר לי שלום**" (shoreה 52).

כשנאמר למשיב שבני הזוג הודיעו מהאירוע, ענה שהמתלוון אמר להם להודיע (shoreה 58).

אירוע ההריסה וסרטון בפייסבוק

11. הקרוואן של המשיב נהרס ביום 13.12.25, ארבעה ימים לפני אירוע ההחלטה. בסרטון שהעל המשיב דרך חשבון הפיסבוק שלו (מציג ל"י), ניתן לראות את הקרוואן בעת הריסתו, כשהמשיב נשמע לקרה סוף הסרטון אומר: "**איזה רגוע, יש לי פה מלא דלק, בא לי לשורף את הטרקטור, את כולם**" (ראו מזכיר ע.ת. 18 מיום 5.1.14 יחד עם תמונות, ודוח צפיה של ע.ת. 1 לצד הסרטון עצמו).

ההחלטה

12. ארבעה ימים לאחר מכן, ביום 13.12.29 בשעה 25:03 לפנות בוקר, נזקקו ארבעה בקבוקי תבערה (המכילים בנזין) לכיוון חניתת ביתו של המטלון, כאשר נגרם נזק כבד לרכב אחד ולרכב השני נגרם נזק קל. ראש צוות כבאות (ע.ת. 36), מסר הודעה מספר שעות לאחר מכן, תיאר כי אסף שרידי בקבוקי תבערה, והתרשםותו הייתה, כי אין ספק כי מדובר בהצתה בمزיד. כן הפנהה ב"כ המבוקשת לדוח" מז"פ, המעלה זיהוי של שני מוקדי שריפות של בקבוקי תבערה (נערכ עלי-ידי ע.ת. 10); צילום זירת האירוע - לרבות מצלמות האבטחה (על-ידי אותו העד), חוות-דעת מז"פ לפיה החומר שהיה בבקבוקים הינו בנזין (שנערכ עלי-ידי ע.ת. 15), מסמכים הקשורים להערכת כספית של נזקי המטלון, כמפורט בכתב-האישום.

סרטוני האבטחה

13. מצפיה הסרטון האבטחה מביתו של המטלון, ניתן לראות כי בשעה 03:54 בלילה, נזרק חפץ בווער לכיוון הרכב ושתי דמויות נראות תוק בריחה מהמקום.

מצפיה הסרטון מהמצלמה המוצבת על בניין מס' 6 ברחוב ("שביל הבריחה") בשעה 03:05 בלילה, ניתן להבחין בדמותות של שני אנשים רצים. הרץ השני נראה כלובש קפוצ'ון וגובה מהרץ הראשון, בעל רגליים ארוכות. (ראו גם דוחות צפיה של ע.ת. 1 מיום 13.12.30).

ראוי לציין, כי הסרטון מצלמה נוספת (מבנה של אל' גירון), נראה דמות ריצה לבתו של עמוס עטיה, אותה לא ניתן לזהות. בסביבות השעה 00:30, נראה רכב קטן נושא, אשר יכול להתאים לרכב יונדי גטס המופיע בבעלותו של המשיב. בהודעתו מיום 13.12.30, מזהה המטלון את הרכב CRCBO של המטלון (שורות 86 - 88).

זיהוי המשיב

14. לזרה הגיע רצ'ן המודיעין אבי בן-עמי (ע.ת. 4), אשר תחקר את המטלון ושמע ממנו אודוט חשו כי המצית הינו המשיב. לאחר מכן, צפה הסרטוני האבטחה. במצר מיום האירוע כתוב, כי צפה הסרטון האבטחה מביתו של המטלון, שם נראים שניים - האחד נמוך והשני גבוה לבוש בקפוצ'ון - זורקים את בקבוקי תבערה. ציין, כי הבחן הרזה והגובה אשר נראה זורק את בקבוקי תבערה דומה לתיאור של המשיב. בהמשך, צפה הסרט האבטחה מ"שביל הבריחה", שם זיהה את אותו בחור גבוה לבוש בקפוצ'ון כמשיב - הפעם לפי מבנה גופו ו"צורת הריצה" שלו, אותה הוא מכיר מהשתח.

חדש לאחר מכן, נגבהה עדות מאותו רצ'ן מודיעין (ראו הודעה מיום 14.1.27). בהודעה זו, לא ציין כי זיהה את המשיב לאחר ציפה הסרטון האבטחה מביתו של המטלון, אלא חזר על כך כי זיהה את המשיב הסרטון מ"שביל הבריחה", שכן צורת הריצה שלו היא ייחודית וтельונית, בעבר רדף אחריו, כשהמדובר בעברין המוכר לו היטב מעבודתו מזה 7 - 8 שנים. עוד תיאר כי זיהה אותו לפי מבנה גופו הגבוה והרזה, וכן ראה אותו לבוש אותו

קפוץ'. עמד על כך, כי את המעורב השני לא זיהה. עוד ציין, כי לא ידוע על קשר שקיים בין המשיב לבין עטיה.

התנהגות מפלילה לאחר האירוע

.15. ב"כ המבקשת הפניה לכך שבסמו לאיורע הוצאה, עבר המשיב לצפון. בחקירהו מיום 29.1.14 בשעה 13:22, מסר גירסה לפיה, כי חחודש בבית הוריה של אשתו בקרית אתא, משומ שnoch יותר לאשתו להיות ליד אמה. נשאל אם ישן רק אצל הורי אשתו בצפון או שהיא במקום נספים. על אף ענה המשיב כי ישן בעוד מקום מוקומות, אך אין לו מה לפרט בנושא ואין זכר (שורה 30).

.16. עיון בתמילוי שיחות 186 ו - 30 שעלו בהזנות סתר, במהלך חודש ינואר (22.1.14, 5.1.14) בין המשיב לבין אשתו מעלים, כי בנגדו לגירסתו במשטרת, השניים אינם נמצאים יחדיו, אשתו מעוניינת לבוא ולהצטרכ אליו, אלא שהמשיב אינו מעוניין בכך. בשיחה 30, שואלת אותו רעיותו האם הוא רוצה שהיא תבוא או שהוא רוצה לחזור, ועל אף ענה שהוא "מת לחזור". בהמשך אמר לה: "**את רואה אני כל לילה אני במקום אחר... אני לא רוצה שיפיעו אותי, זהו (צוחק)**". **"את מבינה? אז אני מסחרר אותם, לא מסחרר אותם אני לא יודע אם זה.. אבל סתם כזה את יודעת, בשביל אה... שלא יעצרו את העבודה את מבינה? אני רוצה לסיים את העבודה."**.

בהמשך אמר: "**את מבינה? אני או בעבודה או מטייל נעלם, את מבינה?**"

.17. המשיב החל להשתמש בטלפון אחר, במקביל למספר הרגיל שלו.

שיחת 195 בין המשיב לאחר- דוד חנופה (ע.ת.38) - מיום 5.1.14 בשעה 17:23 מתחילה בחילופי דברים בנושאי עבודה, ובהמשך השיחה אומר המשיב כי יש לו מספר טלפון נייד נוסף. דוד חנופה נחקר ביום 4.2.14 בשעה 11:19 (שורה 49), באשר לשיחה 195 שניהל עם המשיב, ואישר, שיתכן והמשיב התקשר אליו לאחר מכן ממספר אחר. העד ציין כי, הדבר נראה לו כתה חדש (שורה 51). העד אף מספר על תוכן השיחה בין למשיב כשהאחרון התקשר אליו מטלפון الآخر שלו (שורה 58).

כן ראו שיחות 23 ו - 18 עם אחרים, בהקשר זה.

ייאמר, כי בחקירהו של המשיב מיום 29.1.14, כלל הוא כי משתמש בטלפון נייד נוסף, מלבד המספר שעליו הצהיר (050-9721916).

.18. יומיים לאחר איורע הוצאה (בימים 31.12.13 ו- 16:18), מקיים המשיב שיחה עם ידידתו צלייל מזרחי, סטודנטית למשפטים (שיחת 30). המשיב הוא שמתקשר אליה ושואל אותה שאלות לגבי

aicinim. בסיום השיחה שאלה אותו האם אינו סומך עליה, על אף ענה המשיב שאינו סומך עצה על עצמו.

בהתדרטה במשטרה מיום 30.1.14 בשעה 12:52, מסרה צלילה מזרחי (ע.ת. 35), שהמשיב התקשר אליה לפני כחודש מספוף טלפון אחר מזה שהיה קיים בזיכרון הטלפון שלו (המספר שהמשיב מסר בחקרתו). עוד צינה כי בשיחה שקדמה לכך, חשבה שהמשיב התקשר אליה מספרו הרגיל (שורה 33), אז שאל אותה לגבי הרשותה ויזכי ומהו רף ההוכחה הנדרש. בהמשך לשיחתם על האיכינום, המשיב הגיע לביתה ב- 22:00 בלילה (שורה 72), ושאל אותה על איכינום והازנות סתר (שורה 70).

אמירות מפלילות של המשיב בתדריל חקירה עם עמוס עטיה ועם מדובב

19. עמוס עטיה נעצר יחד עם המשיב ביום 14.1.14. ב"כ המבקשת פירטה, כי בעניינו לא נמצא די ראיות הקשורות אליו לפרשא, ועל כן שוחרר עוד בשלב החקירה.

עם זאת, במהלך המעצר, נערכה בין השניים שיחה מוקלטת ברכב אשר הוביל אותם לחקירה. המשיב מתיחס לשיחת טלפון "בעיתית" שנערכה בין השניים ביום לפני כן; לאחר שעתיה מספר למשיב שעומדים לעצור את חברתו, המשיב מגיב כי חייבים "לסגור את הפינה הזאת", שלא לדבר שום דבר.

בתדריל חקירה נוסף שנערך ביום 3.2.14, מביעים השניים את חשש מהקלטות, ורק במהלך הנסיעה מדברים ביניהם על החקירה, על הסרטים שהראו להם ועל הקלטות. המשיב אומר שעליו יש יותר (לעומת עטיה), שני הטלפונים שלו וכו'.

20. עיון בשיחותיו של המשיב עם מדובב ששחה עימו בתא (ע.ת. 23), וכן בהודעותיו של המדובב מעלים את המニアטביבות של המשיב ואת נטיונו להרים על המשטרה. בין השאר, ביקש מהمدובב כי תתקשר לאשתו ושיציר לה כי אסור לה לדבר עם אף אחד ללא עורך-דין, וכי היא מכירה את כל הסיפור (עמ' 19 לתמליל יום 29.12.13, הודיעת המדובב מיום 31.1.14 שורה 10 - 11). עלות אמירות מפלילות נוספות בפני המדובב: כי כבר חדש הוא מכקה שיעצרו אותו, לנראה יש עדות ממישהו והוא מפחד מהABEL מסוגל להתמודד כי זה מילה מול מילה; עוד מתאר כי הסתבר במשהו לא רציני, תיק סתום של "חודש"; כי חיכו לו בפינה והקשוו לטלפון כל החודש, וצריך לבלבם.

21. כאשר עומת המשיב עם אמירותיו למדובב, בחלק מהמקרים שמר על זכות השתקה וטען כי רצתה "להתערבב" עם המדובב, שהציג את עצמו כערין "כבד" (הודיעת מיום 3.2.14 בשעה 13:34, שורות 126 - 122).

.22. המשיב מסר גירסאות באשר לסוגיות הנזקdotיות אשר פורטו לעיל. בכל שאר הנושאים הקשורים למסרונים, להצחה עצמה, לשיחות עם צליל מזרחי, למעורבותה של אשתו ולאחר שועמת עם הסרטים והאמירות המפלילות - שמר הוא על זכות השתקה (ראו הودעות מיום 30.1.14, 31.1.14, 2.2.14).

.23. בעימות שנערך עם המתلون ביום 2.2.14, בעת שהמתلون עמד על גירסתו באופן עקבי, הרى שהמשיב לא הגיע באופן ענייני, חזר ואמר כי לא נפגש עם עורך-דיןנו טרם העימות, ואמר כי יש דברים מסוימים. המשיב הכחיש מספר פעמים שהוא זה שזרק את בקבוקי התבURAה (שורות 56, 60, 63 בדו"ח ביצוע עימות).

דין והכרעה

.23. מכל האמור לעיל, עולה מארג ראיות, שביעיקרו הוא נסיבתי, אך מהויה תשתיית ראייתית לכואורית במידה הנדרשת לשלב זה, ועל-פי הקבוע בפס"ד ניאמצ'יק הנ"ל. אין מדובר בתשתיית ראייתית מוחלשת, קטעת ההגנה, אלא בעלת עצמה ניכרת, הבניה ממספר נדבכים.

.24. המאגר הראייתי מעלה את ררקע לביצוע הרצחה כלפי המתلون דוקא; את האימומים שספג המתلون מהמשיב לפני הרצחה; האירוע המכונה "נסيون הדרישה" כלפי המתلون שבמרכזו נסיעה מאימת לעברו; אמירותיו של המשיב בסרטון ה"פיסבוק". מספר ימים לאחר מכן מתרחשת הרצחה, שלאחריה, למרות גירסת המשיב, נמלט והסתתר לבודו עד שנעצר בצפון. לכל אלו יש לצרף התנהגוויות מפלילות נוספתות כגון: שימוש בפלפון נוסף, לו התכחש המשיב; שיחות "התיעצות" עם ידידתו, סטודנטית למשפטים, ואמירות מפלילות שעלו במהלך תרגילי חקירה בין המשיב לעטיה, ובין המשיב לבין מDOBב. לצד כל אלו, מציה שתיקתו של המשיב בסוגיות מרכזיות, או מסירת גירסה הסותרת ממצאים שעלו בהזנות הסתר או אמירות עדים אחרים, נטולי אינטרס.

.25. אין לשאלת שחרورو של עטיה כל קשר לדיווח הראיות בעניינו של המשיב, ואין בה כדי לבסס ראשיתה של טענת אפליה. אמן, עיון בחומר החקירה מעלה כי יתכן גם עטיה היה מעורב באירוע. עם זאת, שחרورو נבע מקיומה של תשתיית ראייתית שלשה יותר כלפיו, ואין לו כל השלכה לעניינו של המשיב.

.26. הסניגור הצבע על קר, שב"שביל הבריחה" נתפסה כפפה, אשר נמצא בה ממצא ד.ג.א - לא של המשיב. אין בקר כדי לפגוע בתשתיית הראייתית הקיימת. קר גם לגבי מחדלי חקירה נוספים - כגון חקירת אנשים נוספים עימם היה המתلون מסוכסך. מקומן של טענות אלו להיבחן, על רקע מארג הראיות הקיימם, במסגרת התקיק העיקרי.

עוד הצביע הסניגור על כך, שצפיה בסתורוני האבטחה מעלה, כי אין כל יכולת לזהות את המשיב, כפי שעשה רcz המודיעין. צפיתי מספר פעמים בסטורונים, שנראה בהם בבירור אדם גבוה ורזה, לבוש בקפטן, רץ ב"שביל הבריחה". שאלת יכולת זהה של Rcz המודיעין - לרבות על בסיס היכרותו עם המשיב, גם במהלך מרדפים, עד כדי יכולתו לזהותו על-פי אופן הריצה הגמלוני שלו, ראוי שתתברר לעומק במהלך התייך העיקרי.

אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי התביעה עמדה בנטול המוטל עליה להוכיח קיומה של תשתיית ראייתית לכואורית בעל עוצמה מספקת, ללא כירוסם.

עלית מעצר

מעשי של המשיב מבסיסים מסוכנות לציבור בכלל, ולמתلون בפרט. המסכת המתוארת כוללת איוםים מילוליים, איוםים בהתקנות - ולבסוף סיכון בני ביתו ורכשו של המתلون במעשה ההצתה. נראה כי אף בזכות ערנותו של בנו של המתلون, אשר שמע את ניפוץ הזכוכיות - לא הסתיים האירוע בנפגעים בלבד.

לכך יש להוסיף, כי למשיב עבר פלילי הכלול 3 הרשעות קודמות בין השנים 2005 - 2013, לרבות בביצוע עבירות **הצתה**, סמים והפרעה לשוטר - אם כי יש לציין, כי כל ההלכים הסטיימו בהטלה ענישה הרתעתית בלבד.

עלית המסוכנות, מתווסף גם עילה של חשש להימלטות מהדין וחשש לשיבוש - אשר עולה באופן מובהק מהתקנותו של המשיב לאחר האירוע, בכך שהסתתר במהלך חודש, השתמש בטלפון נייד נוספת - וכן מתכני השיחות עם עטיה ועם המדובב.

אשר על כן, קובעת אני כי ב"כ המבקשת צלהה בהציג תשתיית ראייתית לכואורית המקימה סיכוי סביר להרשעה, וכן קמות בעניינו של המשיב שתי עילות המעצר הנטענות.

ב"כ המשיב הציג חלופת מעצר, אך ב"כ המבקשת בקשה לטעון בסוגיה זו לאחר קבלת החלטה בעניין קיומן של ראיות לכואורה - ועל כן, בעניין זה, יטענו עתה ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' אדר בתשע"ד, 03 מרץ 2014, במעמד
הנוכחים.